

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 38.

Extraordinair Session.

20de Møde.

Tredagen den 21de Septbr.

(Fortf.)

Valentin (forfat): Naar han saaledes, idet han senere gik ind paa Repræsentationsspørgsmaalet, antydede en Upaalidelighed hos den danske Embedsstand, saa troer jeg ikke, at man er besejret til at forekaste Embedsstanden større Upaalidelighed end nogenfømhelst Anden, især naar der ikke faktisk foreligger Beviser. (Tscherning: Visige tværtimod, at Embedsstanden er i Besiddelse af Paalidelighed). Ja, det glæder mig, at det er den ærede Rigsdagsmands Mening, men det var ikke hans Mening, jeg her vilde imødegaae; det var den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Ploug), som netop fremhævede, at han ikke ønskede, at Embedsstanden fik en større Indflydelse, paa Grund af, at man under en vanskelig Crisis ikke havde og ikke kunde have Tiltro til dens Paalidelighed (Grundtvig: Politisk Henseende.). Ja, det er naturligt; der kan naturligvis ikke her være Tale om deres personlige Paalidelighed; her er alene Tale om deres politiske Stilling, og det er den, han meente skulde være upaalidelig (Neil). Det glæder mig at høre af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at det ikke er nogen aldeles begrundet Mening. (Tscherning: Det ærede Medlem skal nok komme til at forstaae det).

Flere af de ærede Talere, der ellers have udtalt deres Misfornøielse eller Utilfredshed med det foreliggende Udkast til Fællesforfatning

gen for det danske Monarchie, have samstemmet deri, at de have støttet deres Hovedindvending derpaa, at de Grunde, der vare blevne anførte derfor, vare tagne stykkevis, idet man havde taget en enkelt Deel og forsvaret den nogenlunde heldigt og fremført ret antagelige Grunde derfor, men naar man var kommen til et andet Punkt, saa havde man glemt det Forvar, man tidligere førte, og derved indviklet sig saaledes i Modsigelser, at den ene havde den anden; men jeg vil nu spørge, er ikke noget Lignende skeet med dem, der have fremsat Angreb mod det foreliggende Regjeringsudkast? Man har saaledes vistnok ikke uden Grund fremhævet væsentlige Mangler derved; man har saaledes talt om, at det manglede Initiativet, man har talt om den ikke tilfagte Definitivitet, og om væsentlige Indskrænkninger i Forhandlingsmaaden i Udkastets § 45, man har sagt, at her have vi et Massineri, der paa ingen mulig Maade kan yde Repræsentationen Medvirkning til at give Love, høist taget maaskee forhindre dem; et andet Medlem har endogsaa sagt, at den ikke engang kunde vedblive at nægte Love, da den vilde komme under et saadant Tryk, at Regjeringen blot behøvede at stille forskjellige Poster sammen til 3die Behandling, endog i Finantsfager, og paa denne Maade kunde den tvinge Forsamlingen til at give sit Samtykke, saa at den altsaa aldeles ingen constitutionel Myndighed fik, og at vi derfor ikke kunne gaae ind paa denne Ordning. Men naar vi nu see, at vi beholde de særegne Rettigheder for de danske Riger — thi her staaer Danmarks Riges Grundlov uanfægtet — er det da ikke en Trøst, at disse Sager fremdeles blive at overgive til den danske Rigsdags Myndighed og Bestyttelse? Hertil saa-